

Pigespejderne

5

49. ÅRGANG OKT. 1967

indeholder blandt andet:

Velkomst til blåmejslerne	3
Depotet jubilerer	4
Sjælland-Schweiz, tur-retur	6
Melding fra Tjete division	7
Belle beretter	8
Patrolje-stafetten	11
Alle tiders lejr	12
Gemmesider	13
Blå-grønt stof	19
Seniorgonk	20
Takle Thorvald går igen	21
9.-10. klasserne	21
Småtterier	22
Orkesterledelse	24
Indbydelse til Our Chalet	24
Hallo alle blåmejsler	25
Kløverstof	29
Hist og her	30

Medlemsblad udgivet af

DET DANSKE

PIGESPEJDERKORPS

Pigespejderne

Medlemsblad, udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.

Udkommer med 6 numre årligt.

Redaktion: Erantisvej 21, Svinninge Sj. Tlf. Svinninge (03-465) 178, bedst eft. kl. 14.

I redaktionen: Karen Sørensen (kløverstof), Karen Nordstrøm (blåmestof) og Ella Breinholdt Iversen (ansvarh.)

Administration og ekspedition: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Postbox: Fru Margareta Enggard, Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.

Enkelt-abonnement tegnes på Korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 12,00 - på giro 86.000. Enkelte eksemplarer samme sted mod betaling af kr. 2,00 -

Bidrag til „Pigespejderne“ indsendes senest 6 uger før bladet skal udkomme.

Ethvert indlæg skal være forsynet med navn og adresse for at finde optagelse.

BUS-radioen

kalder Danmarks glade blå.

Den håber, i sammen med jeres kammerater er parate til at møde op til byløbet i efterårsferien.

Med spejderhilsen

Lis Bjelbo og Hanne Helms.

Det kan du læse om

49 år og 5 måneder skulle der gå, før „Pigespejderne“ blev for alle i Korpset. Ja, for du er vel blevet klar over, at dette blad her er et historisk blad, ikke? Det første blad, som blåmestrene også får.

Derfor er dette blad præget en del af denne begivenhed, men alligevel lader vi ikke bladets tidligere læsere i stikken. Det vil du kunne forvisse dig om ved at blade - og læse - bladet igennem.

På midtersiderne fortsætter gennemgangen af orientering - det svære og meget spændende -. Af andet instruktionsstof kan nævnes splejsedukken, der ganske vist er velkendt af mange, men også ukendt af så mange, at vi bringer den endnu en gang, fordi vi fra forskellig side er blevet opfordret dertil.

Vi fortsætter med inventaret til hytten - denne gang er det en bogreol, let at lave efter Ahlman Dyrhagens tegninger.

Bladet er forresten også historisk på anden måde. Depotet har nemlig rund fødselsdag og på side 4 kan du læse om, hvordan depotet startede i en papæske på bunden af et klædeskab i Korinth og fik en filial i en kommodeskuffe i Vester Voldgade i København.

Vi har fået mange gode bidrag fra sommerens lejre i udlandet som i indlandet - det er vi meget glade for og siger her tak for dem - læs dem og glæd dig til, at det måske næste år eller næste år igen kan blive din tur til at komme med på lignende lejre.

„Alderspræsidenterne“ i korpset - seniorerne - har vi ikke glemt, så hele familien Blå er samlet -. På side 13 fortæller Holbæk-seniorerne om, hvordan man laver en Gonk ...

Og som sædvanlig kan du læse en masse andet forskelligt af alvorlig som munter art i „Pigespejderne“.

TELEFON-PIGERNE

Sikken megen kaffe, de
må drikke i redaktionen,
så mange som de er.

Det har de da slet ikke
tid til, når de nu skal
lave blad til os allesammen.

Kære læsere!

Dette nummer af „Pigespejderne“ er noget helt for sig selv. Det er nemlig det første, som også blåmejserne får del i. Hidtil er bladet blevet udgivet kun for de store spejdere, men på korpssrådsmødet i år talte man om, at vi jo allesammen er én stor familie, og derfor bør også alle familiedlemmerne nyde godt af et blad, hvor vi kan læse om hinandens gøremål, udveksle ideer, snakke sammen om tingene og tage del i hinandens glæder og bekymringer.

Tro nu ikke, I store spejdere, at dette betyder, at „Pigespejderne“ for fremtiden bliver for barnligt for jer! Tværtimod. Bladet vil netop få en videre horisont og til-

godese alle interesser. Det står i høj grad til jer selv at medvirke hertil.

Og alle I blåmejsere – jer byder vi velkommen i læserkredsen. Foruden det særlige stof for jer, vil I sikkert også ivrigt studere mange af de spændende ting, som venter jer om blot nogle få år.

Jeg synes, vi skal ønske hinanden tillykke med, at vi nu alle er samlede under én „Pigespejderpapirshat“, gid den må blive festlig, moderne og flittigt brugt!

Mange venlige hilsner fra

Lydendalshøjen.

Det begyndte i et klædeskab

Pigespejderdepotet fylder 40 år. Den 1. november. Der er sket meget og meget siden depotet startede i et klædeskab på Spejderskolen i Korinth og fik en filial i en kommodeskuffe i København til i dag, hvor depotet har nydelige og tidssvarende lokaler i Pigespejderhuset med den velkendte adresse: Lundsgade 6, København Ø.

For at være helt nøjagtig, startede depotet faktisk i en papæske på bunden af et klædeskab. Det var den daværende spejderchef, Elisabeth Flagstad, der syntes, at pigespejderne burde have mulighed for at købe uniformsstof og tilbehør af en god kvalitet.

Og det var dengang, „Pigespejderne“ var så velhavende, at bladet kunne yde depotet et startlån på hele 100 kr.! Og det var dengang en fløjtesnor kostede 18 øre!

Papæskan udviklede sig snart til hele klædeskabet og de københavnske spejdere ville gerne have samme mulighed, så Meise, der da var divisionschef i København, bad om at måtte få en „filial“ af klædeskabet i en kommode i København.

Men både klædeskabet og kommoden blev snart for små og i stedet fik vi den første forretning, som blev indrettet i Meise lejlighed i Vester Voldgade. Forretningen havde åbent nogle få timer hver uge. Men korpset voksede, og handlen blev større, og hele lejligheden på 2. sal blev forretning. 2 år senere blev forretningen på 2. sal til en forretning i stuetagen. Det var i 1938.

Da Pigespejderhuset i Lundsgade blev købt i 1941 flyttede depotet med ind i det nye hus og her har det haft til huse siden. Nu „regerer“ depotet i kælderetagen og stuetagen, som blev helt inddraget ved ombygningen i 1965-66.

I dag er der meget nydeligt i depotet, og der hersker stor glæde over, at depotet har fået så meget mere plads. For der er brug for megen plads. Depotet kan ikke nøjes med den plads, I ser, når I besøger depotet, men der skal også være store lagerrum. Tænk blot på, hvor meget telte fylder. Desuden må mange af de varer, som depotet sælger, fremstilles specielt, og for at få billigere priser på disse ting, må varerne tages hjem i store partier og derfor ofte være på lager i lang tid. Dertil kommer, at der må være rum, hvor pakkerne, store som små,

kan pakkes til forsendelse ud i landet. Det kan sagtens blive over 100 pakker om dagen.

Og så skal der naturligvis også være kontor, hvor regninger til os kan skrives. Depotet er jo korpsets forretning og dermed vor egen forretning, så jo mere vi køber i depotet, des mere hjælper vi korpset og os selv i spejderarbejdet.

Tidligere var depotet en lukket forretning, og det vil sige, at det kun var spejdere, der kunne handle der. Derfor skulle I have en rekvisition fra jeres tropsfører, når I skulle have noget.

Men det er for nylig lavet om, så depotet er en „åben“ forretning. Det betyder, at andre, som ikke er medlemmer af korpset, også kan handle der. For jer får det betydning, fordi jeres forældre og familie kan købe i forretningen. Ordningen er så ny, at man ikke rigtig har noget indtryk af, hvor meget det betyder for forretningen.

For at hjælpe spejderne i provinsen har Pigespejderdepotet oprettet filialer ude i landet. Der er nu ni filialer i henholdsvis Ålborg, Viborg, Århus, Vejle, Esbjerg, Odense, Nakskov, Slagelse og på Jægergården.

Som I allerede har hørt startede frk. Flagstad og Meise depotet. Senere blev Ing-

Der er glade jubilæumssmil hos personalet med lederen, Grethe Lykkeberg, yderst til højre. Billedet er taget i den nye indgang.

Moderne og hyggeligt fremtræder lokalerne i dag, og som I ser, er der mange gode ting at få på depotet.

se – Inge Ehrenskjold – depotets leder og nu er Grethe Lykkeberg leder af depotet. Grethe fortæller, at hun har tre heltidsansatte medhjælpere og 5 deltidsansatte samt hr. Nielsen, som efter sigende befinder sig udmærket i dameselskab.

Mangt og meget er ændret siden 1927. Ikke bare er priserne ændret – tænk jer, der var tider, da en uniform kostede 11 kr.! – men uniformerne og tilbehøret er også ændret. Nu er der mange muligheder for at være reglementeret påklædt, og depotet kan klare dem alle. Vore uniformer vækker jo berettiget opsigt i disse tider, hvor „uniforms-look’et“ er sidste skrig i modeverdenen. Det har depotet forresten haft et meget tydeligt eksempel på, da en „superlarve“, som ikke var spejder, ønskede at købe en monty-uniform, fordi den var noget af det mest „go-go’ede“, hun hidtil havde set! Selv om moden siges at være for alle, så er spejderuniformen dog stadig spejdernes eget kendetegn.

Det kan ikke undgås, at der mellem år og dag sker muntre episoder, når uniformer, fløjtesnore, sangbøger og knobbånd, for slet ikke at tale om lejrudstyr, årsstjerner, andre mærker, bøger og gaveting skal

ud over hele landet – og navnlig, når pakkerne går en tur til udlandet, for de havner ved bestemmelsesstedet i indlandet. Det er sket mere end en gang, at pakker til Korinth på Fyn har været en tur i Korinth i Grækenland først, men det er vist kun sket en gang at en pakke til Nexø måtte en tur til Texas først.

Men der har også været trange tider – som under krigen, da man måtte rationere og sælge gennemsigtige celluldsuniformer. Når der kom et parti hjem, fordeltes det mellem København og provinsen, og københavnernes sad gerne i flere timer på trappen for at sikre sig en uniform. Dengang måtte man også sælge papirrygsække eller rygsække, syet af farvet dugestof!

Men det er glemt nu. Nu forbereder depotet sig til jubilæet og efter hvad „Pige-spejderne“ erfarer – sådan hedder det vist, når man ikke er helt sikker i sin sag – er der overraskelser i vente til jer. Vist nok noget med tegnekonkurrencer. (Se annoncen side 31.)

Skal vi ikke alle samles om at sende depotet mange gode ønsker om fortsat fremgang og lade ønskerne være ledsaget af en hjertelig lykønskning fra alle glade blå.

Sjælland-Schweiz

Tur-retur

Ikke mindre end tre hold spejdere fra Vestsjælland har uafhængigt af hinanden været i Schweiz i sommer. Patruljeførere fra Ringsted dannede det ene hold, 20 blå fra Slagelse det andet hold og seniorer fra Soltroppene i Holbæk det tredje.

Vi „plukker“ lidt i beretningerne om de tre holds oplevelser. Holdet fra *Slagelse* drog ud den 20. juli, og målet var Weisenburg, hvor man blev godt modtaget af den schweiziske venskabsbros.

Først var man på lejr sammen i bjergene, og her skortede det ikke på spændende oplevelser. Den første hele dag i lejren var patruljernes egen dag, og man havde hver for sig dejlige ture i det pragtfulde landskab. Dagen efter – søndag – var først gudstjeneste og om eftermiddagen forelærdag med mange sjove konkurrencer. Slagelseanerne dansede folkedanse i medbragte nationaldragter og de gjorde stor lykke. Desuden underholdt de med H. C. Andersen-eventyr – på tysk – sagnet om Danebrog, „Roselil og hendes mor“, fanemarch, trommeslagning og guitarspil!!!

Et af højdepunkterne i lejren var en 2-dages hike, hvor man drog ud med mere end halvdelen af bagagen: fuld af mad! Turen gik mod Adelboden og om aftenen var deltagerne på Chalet til lejrbrøl, en oplevelse, som var højdepunktet for danskerne, fortæller de.

Inden lejren sluttede var der dels rundvisning på en sodavandsfabrik, dels besøg på et forladt og forfaldent kurbad, hvor flere sikrede sig særprægede „souvenirs“. Efter en uge i lejren tilbragtes 4 dage i private hjem i Luzern, og her havde man bl. a. lejlighed til at overvære festlighederne omkring Schweiz' nationaldag. Turen var meget vellykket – den var et genvisit.

Også *Holbæk*-spejderne oplevede Schweiz' nationaldag og herom fortæller de: „Om aftenen den 1. aug. på Schweiz' nationaldag festede alle. Fra Chalet kunne høres taler og musik i det fjerne og ses et festligt fyrværkeri i Adelboden. Alle huse var pyntet med papirlygter, som enten forestillede Schweiz' flag eller kanton Berns våben. På Chalet gik vi i procession med papirlygter. Chalets grund rundt og sluttede med et kæmpelejrbrøl, hvor hver nation, der var repræsenteret på Chalet skulle synge deres nationalsang, mens den lokale befolkning hørte på“.

Holbæk-spejderne boede i telt på en grund ved Our Chalet. Og selvom de foretog mange ture i omegnen, bl. a. flere bjergture og besøg på drengespejdernes center, fik de alligevel lejlighed til at følge livet på Our Chalet og kom således også med til Chalets 35 års fødselsdag. Der var i den anledning arrangeret et fødselsdagsløb rundt i huset, og senere var der lagkage til alle i pejsestuen, som man kun kunne komme ind i gennem en meget smal åbning i kaminen, der heldigvis ikke var tændt.

På dette tidspunkt var der 17 nationer på Chalet. Det fortæller *Ringsted*-spejderne om. De har overværet en aften, hvor spejderne fra mange lande dansede folkedanse, og de så „hula-hula-dans fra Hawaii, indisk slangedans, spansk dans fra Peru, stammedans fra Kenya, japanske danse, græske danse, amerikansk square-dans“.

Også *Ringsted*-spejderne havde mange glimrende ture i terrænet. Således var de på en storslået tur til Sct. Beatus' drypstenshule med over 5 km lange gange, herfra kørtes til Tümmelback vandfaldet, og Interlaken blev besøgt.

Melding fra Tjele division

For ca. 1 år siden startede 4. Randers trop sit eget orkester, da vi syntes, at det var synd for alle de instrumenter, der lå ubenyttet i troppens lokale.

Rygtet om orkester spredtes som en løbeild indenfor divisionen, og i løbet af forbausende kort tid måtte vi lave om på det lille orkester, idet det nu tegnede til et rigtigt tambourorkester.

Vi gik i gang med de ca. 30 elever, der viste en iver, som kun pigespejdere kan præstere og takket være en dygtig lærer og dirigent, militærmusiker F. Beider Nielsen, Randers, kunne vi hurtigt mærke, at vi var i gang med det helt rigtige.

Vi arbejdede nu støt og roligt med tromme- og signalhornsmarcher, men allerede 12. november 1966 var vi klar til første offentlige optræden, nemlig ved spejderfesten, hvor signalhornene åbnede festen med reveillen. Et senere nummer i underholdningen var marcher, slået og blæst af det samlede tambourorkester. Første optræden var en succes, og det gav blod på tanden, så der arbejdedes videre med liv og lyst.

Næste gang vi optrådte offentligt var ved divisionens nytårsparade, hvor der efter paraden var marchtur gennem Randers til Sct. Mortens kirke.

Efter nytårsparaden gik der en tid, inden vi viste os offentligt igen, men nu gik vi i gang med forberedelserne til et mindre tattoo, bestående af forskellige marchformer, vendinger og lign.

Den 15. juni 1967 fik vi efter henvendelse fra Sct. Georgsgilderne lejlighed til at komme frem i rampelyset igen, idet den store faneborg skulle føres gennem Randers by.

Mandag den 19. juni 1967 inviterede vi til 1 års fødselsdagsoptræden, og de mange, der var mødt op, fik lejlighed til at vores lille tattoo, der rullede af stablen fint og næsten uden fejl.

Ved 1. års fødselsdagen blev der taget nogle billeder af orkestret, dette viser tambourorkestret klar til march.

Med spejderhilsen
Tjele divisions tambourorkester.

BØLLE BERETTER:

Måge søger mage

Susan skal giftes! Vi troede aldrig det skulle lykkes. Hun har været tropsfører hos os i snart hundrede år, og i al den tid har vi gjort os de ihærdigste anstrengelser for at få hende afsat. Det var bestemt ikke, fordi vi gerne ville af med hende. Hun har været uhyre populær som tropsfører, det ville være synd at sige andet; men vi syntes ikke der var rigtig fremtid i det for hende.

Først havde vi udset os tropsføreren for de gule drenge til hende, og vi fik trukket hende med til alle spejderfester, hvor der var et gran af chance for at de kunne træffe hinanden, men det blev aldrig rigtigt til noget, det var en fuser.

Da vi så fik en ny engelsklærer på skolen, en flot fyr som til overflod var ugift, så udvalgte vi ham som vort næste offer. Det var så heldigt, at han var en slags halvfætter til Tuts mor, så det var ikke så vanskeligt at arrangere det

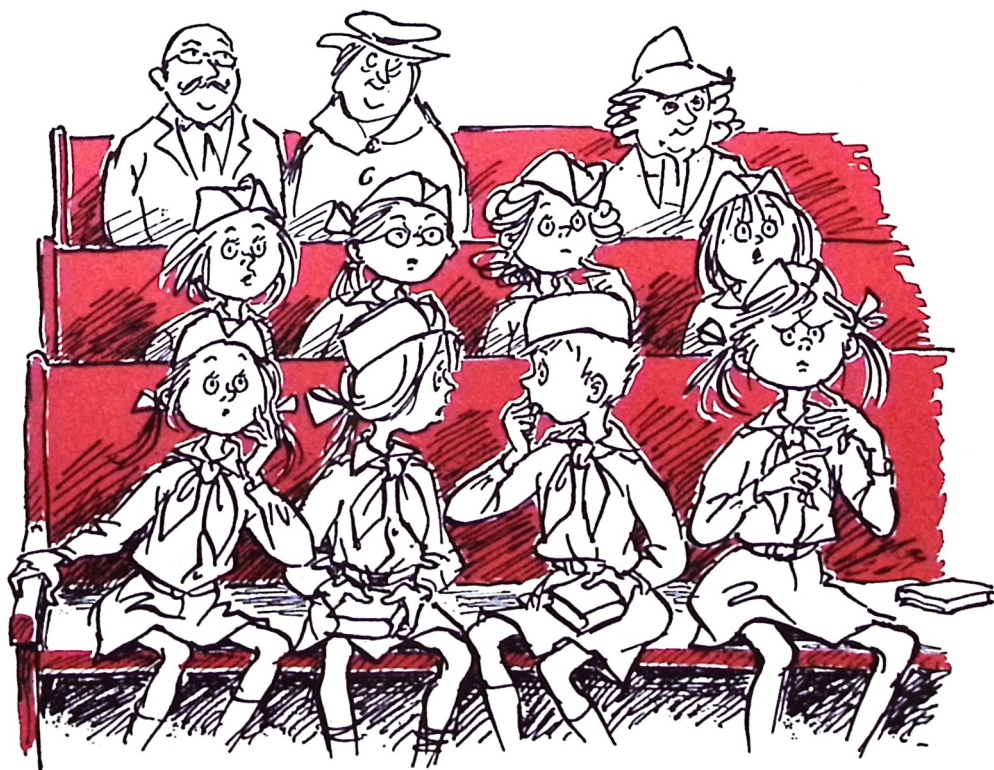
første møde. Måske blev Susan lidt overrasket, da hun blev inviteret med til Tuts fars fødselsdag, men i så fald lod hun sig ikke mærke med det. Dagen fejredes med en større middag, og Tut fik uden større besvær ordnet det, så Susan og the teacher kom til at sidde ved siden af hinanden.

Tut fandt dog, at begivenhederne udviklede sig for langsomt, og for at sætte lidt mere fart i dem, listede hun sig ud til hovedafbryderen og skruede en sikring løs, så hele den festlige spise-stue henlå i buldermørke midt under stegen. Hun havde håbet på, at Susan ville blive forskrækket, og at læreren beskyttende ville tage hendes lille hånd i sin. Der ville heller ikke ske nogen ulykke, mente Tut, hvis han spildte lidt sovs ned ad skjorten; så kunne Susanne med lidt pletrensning demonstrere sine husmoderlige evner. Men det eneste, Tut opnåede, var, at bringe sin mors blodtryk op på en højde nær

verdensrekorden, og at blive sendt på hovedet i seng, så hun ikke kunne følge med i, hvad der skete resten af aftenen. Resultatløse var vore anstrengelser dog ikke. Susan og engelskfidusen blev iagttaget sammen i biografen to gange, lige som de lod sig se en søndag formiddag, hvor de gik tur på molen. Men så fik Gemse den dårlige ide, at der var større chance for at vinde, når man spillede på to lodsedler. Med andre ord, så fandt Gemse, at fordi Susan måske var lidt lun på læreren, så forhindrede det os ikke i at lede efter en anden person, som hun måske kunne brænde rigtig varm på. Gemse

havde også næste forsøgsperson klar. Det var manufakturhandleren henne på torvet. Han er en yngre enkemand med en lille dreng på 4 år. Gemse har passet drengen nu og da, og hun fortalte i malende vendinger om, hvorledes den lille savnede en kærlig hånd til det ene og det andet, men til at begynde med var Susan ikke særligt interesseret. På det tidspunkt dyrkede hun også engelsklæreren allermest ivrigt; men hendes gode hjerte løb af med hende, og en skønne dag begyndte hun at tage sig lidt af den 4-årige.

Næste søndag formiddag gik hun tur på molen med den 4-årige – og med

hans far, og det var ikke så heldigt. Vi bor i en lille by, og det varede ikke mange timer førend alle i byen havde hørt om *den* formiddagstur. På en eller anden måde kom det også Tuts mors halvfætter for øre, og han fandt det åbenbart ikke helt i sin orden. Hvad der skete, og hvad han sagde, er jeg desværre ude af stand til at gengive, for jeg ved det ikke; men han og Susan gik ikke mere i biografen sammen, hvorimod Susan i lang tid virkede ret så nedtrykt og nu og da lod sig se med røde forgrædte øjne. Hun gik aldrig mere tur hverken med engelsklæreren eller manufakturisten.

Vi troede, vi havde ødelagt alle chancer, men vi gav ikke op. Da Susans hjertesorg var drevet over, prøvede vi med et par nye emner uden større held; men så fik vi for nogle måneder siden en ny ung præst uden præstekone, det kunne vi naturligvis ikke stå for.

Da han desuden var af den arrangerende type, var det ikke svært at skabe kontakten. Han lavede udflugter og møder, filmsforevisninger og foredrag, så Susan blev hurtigt blandet ind i alle hans foretagender. Badju havde kun gået til konfirmationsforberedelse hos ham tre gange, da hun fik lejlighed til at fortælle ham, at Susan sikkert kunne hjælpe ham med at finde en weekend-hytte til en udflugt, han havde forberedt. Samme eftermiddag ringede pastoren til Susan, og dermed var vort forberedende arbejde gjort, så nemt var det.

De to var slet ikke dårlige til at lave møder og ture, og vi har haft mange skæge og hyggelige komsammener, som de har lavet i fællesskab, i det sidste halve år. Vi har glædet os i stilhed over fællesskabet og bemærket, hvorledes Susan i de sidste måneder er

blomstret op som et nyt og gladere menneske.

For 3-4 uger siden kom jeg forbi præstens havelåge, lige som Susan kom ud gennem den. Da kunne jeg ikke mere holde min mund, men spurgte hende lidt drillende, om vi snart skulle bestille lysning og bryllupsmusik til hende.

„Bølle, dig gamle forbryder! Hvor kunne du gætte det?“ sagde hun glad og rystede mig i armene så tænderne klaprede i munden på mig. „Det skulle være en hemmelighed, men det er svært at holde noget hemmeligt for dig.“

Jeg fremførte et par humoristiske bemærkninger om, at vi jo alle havde øjne i hovedet, og at det ikke havde været svært at se, at hun og pastoren havde hemmeligheder for.

„Tænk, kunne I virkelig,“ sagde Susan, „så skal jeg da også betro dig, at jeg *har* bestilt lysning, og hvis du er i kirke på søndag, så kan du selv få lejlighed til at protestere, hvis du har lyst.“

„Protestere, siger du. Nu har vi i vor patrulje i det sidste år slidt og slæbt for at finde en passende ægtemage til dig, og når vi så endelig ser vore anstrengelser bære frugt, så skulle vi protestere! Nej, vi må nok hellere lægge bånd på os selv på søndag, for ikke at bryde ud i triumfhyl i stedet.“

Susan lo og vinkede glad, da hun cyklede ned ad gaden, og jeg sprang hjem til telefonen og alarmerede de andre Måger. Den nyhed var for god til at kunne gemmes til næste dag i skolen.

Søndag mødte hele patruljen til højmessens kl. 10 for at høre, at der blev lyst til ægteskab for Susan og præsten, og vi rettede alle ryggen, da han efter prædiken rømmede sig og begyndte at

sige: „Så lyses der til ægteskab for frøken Susan Inge Hansen, boende her i byen og for bogholder Jørgen Nissen, København“.

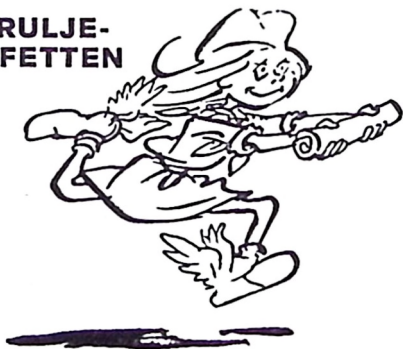
Hvor blev vi overraskede! Ham kendte vi jo slet ikke. Det var slet ikke pastoren hun skulle giftes med, men en vildfremmed mand, hvis eksistens vi overhovedet ikke havde anet! Min mor, som sad ved siden af os, hviskede: „Jeg synes patruljen skal tage navneforandring til Måberne.“

Selvfølgelig må Susan gifte sig med

hvem hun vil. Hun skal hverken spørge mig eller andre om lov, men det er nu alligevel lidt ærgerligt, når vi har gjort os så megen umage for at finde en passende ægtemand til hende, at hun så vælger en helt anden.

Da jeg kom hjem sagde jeg i en gnaven tone: „Det er både første og sidste gang, jeg har forsøgt mig som ægteskabsmægler,“ og min far svarede mig: „Der er såmænd heller ikke nogen, der vil savne din indsats i den rolle“, – og så må man jo blot håbe, han får ret!

PATRULJE-STAFETTEN

Patruljestafetten kommer fra Rødovre, hvor „Nybyggerne“ bor. Vi er den ene patrulje i „Eventyrerne“, vi har valgt vort navn „Nybyggerne“, da vi alle er medlem af den første patrulje i troppens historie.

„Nybyggerne“ består af syv piger: Fidus, Stjerne, Solsikke, Snehvide, Rup, Ping og Tinka.

Den første sommerlejr gik til „Jægergården“, hvor vi havde otte dejlige dage.

Vi holdt humøret højt, men det var det værste vejr, vi ellers har haft i denne gode sommer. Vi lavede en masse lejrarbejder, det tog lang tid, for vi havde jo aldrig prøvet det før. De blev alligevel meget hæderlige at se på. En del af tingene lavede vi to gange, så de blev ordentlige.

Vi var også på mange ture rundt om i

terrænet. Det lærte vi meget af og sikke gummistøvler, vi fik med pløre på.

Det var skægt at lave mad på bål. Vi havde primitiv madlavning, og vi fik bl. a. kylling stegt på spid og mixed grill.

Om aftenen var vi dødtrætte, men alligevel lå vi og snakkede om alt, hvad vi havde oplevet til det blev meget sent, og vi vågnede også meget tidligt. Når en af os vågnede, fik hun snart vækket de andre, og så gik snakken igen til vi skulle op.

Men trods alt arbejdet fik vi også tid til at le og drille hinanden: Den første aften, vi havde lejrball, blæste det ret kraftigt. Vi sang nogle sange og hyggede os rigtigt. Pludselig siger vor tropfører „Bitt“: „Jeg synes, jeg får al røgen lige i hovedet, kan „Solsikke“ og „Puk“ ikke løbe ned i en af de andre troppe for at låne en røgvender“. De løb straks afsted for at hente den.

Da de var gået lo „Bitt“ og „Nis“, mens de fortalte os, at der ikke var noget, der hed en røgvender. „Solsikke“ og „Puk“ kom tilbage med en sæk, og „Bitt“ lod som om, den var levende. Der lå 2 grydelåg i den. Vi lo allesammen, og de to ofre lo med. Bagefter måtte de gå ned og sige tak for lån.

Før vi så os om, var de otte dage gået, og vi skulle hjem igen.

Med spejderhilsen

Nybyggerne.

Vi vil gerne sende stafetten til patruljen „Delaware“ i Blackfoot Trop, Bløvsstrød pr. Allerød.

Alle tiders lejr

Jeg er lige kommet hjem fra en herlig seniorlejr, som jeg synes, I skal høre lidt nærmere om, alle I seniorspejdere, der ikke var der. Det var den første seniorlandslejr i Danmark, så det var lidt sølle, at der kun kom ca. 60 spejdere, når vi ellers er omkring 450 seniorer, synes I ikke? Nå, men 60, der kom, havde i al fald alle tiders lejr. Vi skulle ankomme i Hanebakkerne, inden kl. 15 onsdag d. 2. august. Her blev vi modtaget af vores ledere Kirsten Strange og Bente Øst Hansen, der endnu engang skal have tak for alt det arbejde, de har gjort, for at lave denne lejr for os. Om torsdagen kom spejderchefen, Ellen Arkil, og åbnede lejren, og samme eftermiddag tog vi af sted på hike. Hiken var meget frit tilrettelagt: vi måtte se, hvad vi ville, men skulle blot allesammen sove inden for det samme areal: Fællesskov, der specielt er beregnet til, at spejdere kan bo i bivuak der. Vi måtte også selv om, om vi ville komme hjem fredag eftermiddag eller om vi blev væk til lørdag formiddag, blot skulle lederne have besked i forvejen. For at få os lidt blandet, skulle vi søge sammen i hold på tre, der alle skulle være fra hver sin by, en mægtig god idé i øvrigt, da man ellers altid går og gnider sig op af „sine egne“. Efter at de sidste var kommet hjem lørdag formiddag, gik vi ind i det internationale døgn, for vi havde jo også gæster fra andre lande i lejren: 2 hollændere, 1 australier og 1 fra Schweiz. Vi fik frokost som på Our Chalet og schweizisk aftensmad. Om eftermiddagen var der folkedanse, sange og lege, alt sammen fra så vel Danmark som alle mulige andre lande, og om aftenen et internationalt lejrball, hvor Kolding bl. a. opførte Svinedrengen på engelsk. Søndag morgen holdt vi morgenparade, som de gør det på Our Chalet, og senere på formiddagen var der internationalt løb.

Da det internationale døgn var forbi, begyndte kammeratskabsdagen, hvor vi fandt sammen med nogle vi ikke kendte alt for godt i forvejen for at lære dem bedre at kende.

Om mandagen blev vi delt ind i udvalg: presseudvalget, skov og naturfredningsudvalget, egnshistorie-udvalget, handicap og sundhedsudvalget, udvalget til befolknings- og turisttrivsel, udvalget for børneforsorgen, turistudvalget, landbrugsudvalget og Rebildudvalget. Hvert udvalg blev sendt ud til et bladhus, et børnehjem osv., og man fik nogle spørgsmål udleveret ved starten, som man skulle svare på i rapporten over turen. Tirsdag eftermiddag fortalte vi så for hinanden, hvad vi havde fået ud af de forskellige ting.

Tirsdag eftermiddag var der også valg til den nye seniorkomite. I forvejen var der blevet valgt en kandidat fra hvert telt, og efter at kandidaterne havde holdt valgtale mandag aften, skulle der nu vælges 4 komite-medlemmer. Afstemningen foregik hemmeligt, overvåget af Skorplings kæmner, for at det kunne gå helt rigtigt til.

Aftenen sluttede selvfølgelig med afskedslejrball, og næste morgen begyndte pakningen atter.

Denne lejruge fløj af sted, så man fattede næsten ikke, at man allerede skulle hjem igen. Sådanne lejre må vi have nogle flere af, men med større tilslutning.

Pia Skov,
Haderslev Seniorgruppe.

Orientering

I augustbladet (forrige gemmesider) tog vi fat på orientering, og nu fortsætter vi, og vi vil begynde med at finde ud af, hvad vi kan „læse“ på et kort foruden signaturerne – det var omtrent der, vi slap sidst.

Først og fremmest *skriften* – de skrifttyper, der er anvendt til de forskellige betegnelser fx. hvis landsbyens navn har lodrette bogstaver er det en kirkelandsby – i modsat fald er skriften skrå; tilsvarende en stor gård har lodret skrift og en lille gård skrå skrift. Det var blot et par eksempler, der er meget mere, men det må jeg springe over her.

Derefter *kurverne*, der gengiver terrænets form i bakker og dale. En kurve er en linie, der går gennem alle de punkter, som har samme højde over havets overflade, det er en lukket linie d. v. s. den når tilbage til sit udgangspunkt, og alt, hvad der ligger udenfor vil *som regel* være lavere, og alt hvad der ligger indenfor højere. Afstanden mellem 2 kurver er den samme på samme korttype og i samme område, men ellers varierer det desværre meget. Denne afstand kaldes *Ækvidistancen*, og den er 2 m på det MB, der er afbildet (sidste nr.); 2–4–6–8 m kurverne er fuldt optrukket, men alle kurver med endetal 0 altså 10–20 o. s. v. er stiplede, og på disse står med mellemrum 20 – 30 – 40 o. s. v. Følg 30 m kurven igennem hele kortudsnittet. Kotepræk og kotal tal angiver stedets nøjagtige højde over havet.

Kortets navn

Også *kortrammen* fortæller en hel del – jeg nævner det vigtigste. Når man køber

kort i ark eller blade (i modsætning til bogform) er der en hvid ramme udenom kortet; der er ingen signaturer, men lidt forskellig tekst. I øverste højre hjørne står fx. M 3613 Aarup, det er kortets navn og nr. (så man ved, hvad man skal be' om hos boghandleren). I øverste venstre hjørne: DANMARK + målestok, her 1:20.000. I nederste venstre hjørne kan vi læse, hvornår kortet er opmålt og tegnet og *deraf beregne dets nøjagtighed*, for hvis det er mange år siden, det er opmålt, kan mange ting jo have forandret sig – skov være fældet, nye veje anlagt o. s. v. I nederste højre hjørne står, hvor og hvornår kortet er trykt. Midt på hver side læser vi nr. på det tilstødende blad, og vi ser ofte navne fra kortet forlænget ud i rammen.

Meridianerne

På de Ø – V gående kortrammer kan vi læse, hvor mange grader og minutter vort blad ligger Ø for Greenwich og V for Rundetårn i Kbhvn. (det var en gang observatorium); en forbindelseslinie mellem disse punkter kaldes en Meridian, og den er nøjagtig N – S (d. v. s. retning mod den geografiske nordpol) det er kortrammen ikke. Tilsvarende er der på de N – S gående rammer afsat breddeparallelle, som er nøjagtig Ø–V; tallene er regnet fra *Ækvator*. Endelig ser vi alle signaturerne for neden i kortrammen.

Inden jeg forlader gennemgangen af kortet, må jeg gøre jer opmærksom på, at trykningen af MB i augustbladet har givet et forkert billede af, hvad der er bygninger, og hvad der er have. På et MB er alt, der

er trykt helt sort = bygninger, og have og plantager o. lign. har en grå farve (i gamle dage skraveret) men trykningen har gjort haverne til bygninger.

Selv om jeg har 4 sider til rådighed, kan det, som jeg får plads til, *i ingen tilfælde blive udtømmende*; men den interesserede kan altid finde mere om emnet i de mange bøger, der er udgivet.

Kompasset

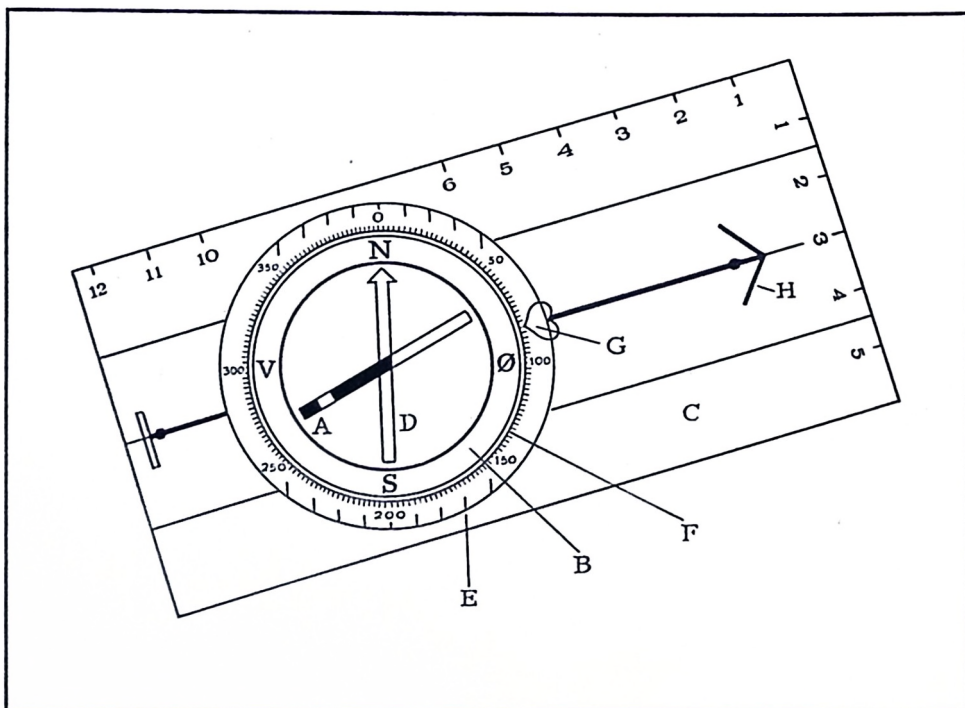
Mens vi er ved kortet, tænker vi på 2 øvelsesområder, som kan lære os en masse: 1. kortforstørrelser og 2. det, jeg i mange år har kaldt: tegning efter diktat eller manuskript d. v. s. selv at skabe et kort.

1. Vi tænker os, at vi på et MB har fundet et godt terræn til et løb eller en øvelse eller en lejrplads, men vi vil gerne have en skitse i meget større målestok – den

laver vi selv, altså en kortforstørrelse; der er flere forskellige metoder, men det mest almindelige er at bruge Silva, så nu tænker vi kompas et øjeblik og kommer så ind på „samarbejdet“ mellem kort og kompas.

Vi har snakket verdenshjørner og streger og grader, men der hører jo lidt mere end selve kompasrosen til et helt kompas. I dag bruger vi næsten allesammen det svenske Silva-kompas, så det gennemgår vi lige:

Kompasnålen A er ophængt i kompas-huset af metal B; dette er væskefyldt, hvilket bevirker, at nålen hurtigt kommer i ro. Kompas-huset er monteret drejeligt på kompasfoden (eller linealen) C, der er lavet af stærkt men gennemsigtigt materiale. I kompas-husets bund findes en pil D, der går i samme retning som meridianerne E nem-

lig N. S. (Vi har lige hørt om meridianer på kortet – de findes altså også på kompasset som små mærker på kompasshusets kant; ved hjælp af disse kan vi få kortets og kompassets Nord i overensstemmelse med hinanden). På kanten af kompasshuset eller på kompasfodens bagside er der en gradinddeling F enten 360 eller 400 grader, og på kompasfoden er en tilsvarende viser G. Endelig ses på linealens forside marchretningspilen H, der ligesom kompasnåleens nordende ofte er selvlysende.

Grad-omregning

Alle kompasretninger skal altid angives i både gammel- og nygrader således: 90/100, 225/250, 360/400; man omregner fra gammel- til nygrader ved

at lægge 11 pct. til eller
at gange med 10 og dividere med 9

er

f. eks. 186 gammelgrader bliver til

$$\begin{array}{r} 186 \\ 18,6 \\ \hline 1,86 \\ 206,46 \text{ nygrader} \end{array}$$

Man omregner fra ny- til gammelgrader ved

at trække 10 pct. fra

$$\begin{array}{r} \text{f. eks. } 206 \\ \hline 20,6 \\ 186 \end{array}$$

Vi kommer nu til det meget vigtige
– og det sjove:

KOMPASSETS BRUG I FORBINDELSE MED KORTET VED SKRIVEBORDET.

Vi vil med kompassets hjælp finde en retning på kortet fx. fra x til y, det kalder vi at bestemme kortvinklen; det er vinklen

mellem kortets N og den retning, vi søger, og den er navngivet ved gradantallet.

Eks. denne kortvinkel er

90/100	186/206	270/300
--------	---------	---------

Find på det trykte MB over Stubberup og Hjørup kotepriser og kotetal 38,3, som ligger 600 m N for p i Stubberup – det er punkt x. Find også vejgaffel ved Kohave huse i det SØ-lige hjørne af kortet – det er punkt y. Vi vil nu finde retningen fra x til y. Vi kan straks sige, at den er ca. SØ, men det er vi ikke tilfreds med, vi vil bestemme kortvinklen, som navngives ved gradantallet:

1. Læg kompasset på kortet med kanten af linealen gennem x og y og med marchretningspilen *pegende fra x til y*.

2. Drej kompasset – men hold linealen fast – indtil kompassets NORDPIL (der er tegnet i bunden af kompasset – altså ikke den svingende KOMPASNÅL) peger mod kortets Nord. (På dette lille kortudsnit er der ikke tegnet meridianer, så vi må regne kortkanten for N – S) Læg mærke til dette – vi har fået *kortets og kompassets N i overensstemmelse med hinanden* eller sagt på en anden måde: *vi har fort kortets N ind i vort kompas*.

3. Aflæs vinklen d. v. s. gradantallet. Jeg får det til 122/135. Kontroller med lidt sund fornuft: vi siger: Nå ja, det er jo også ca. SØ. Se fig. C forrige blad.

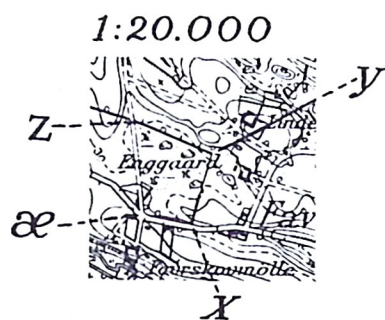
Vi har nu bestemt kortvinklen og det husker vi, for det går igen ustandselig i brugen af kort og kompas.

Kortforstørrelse

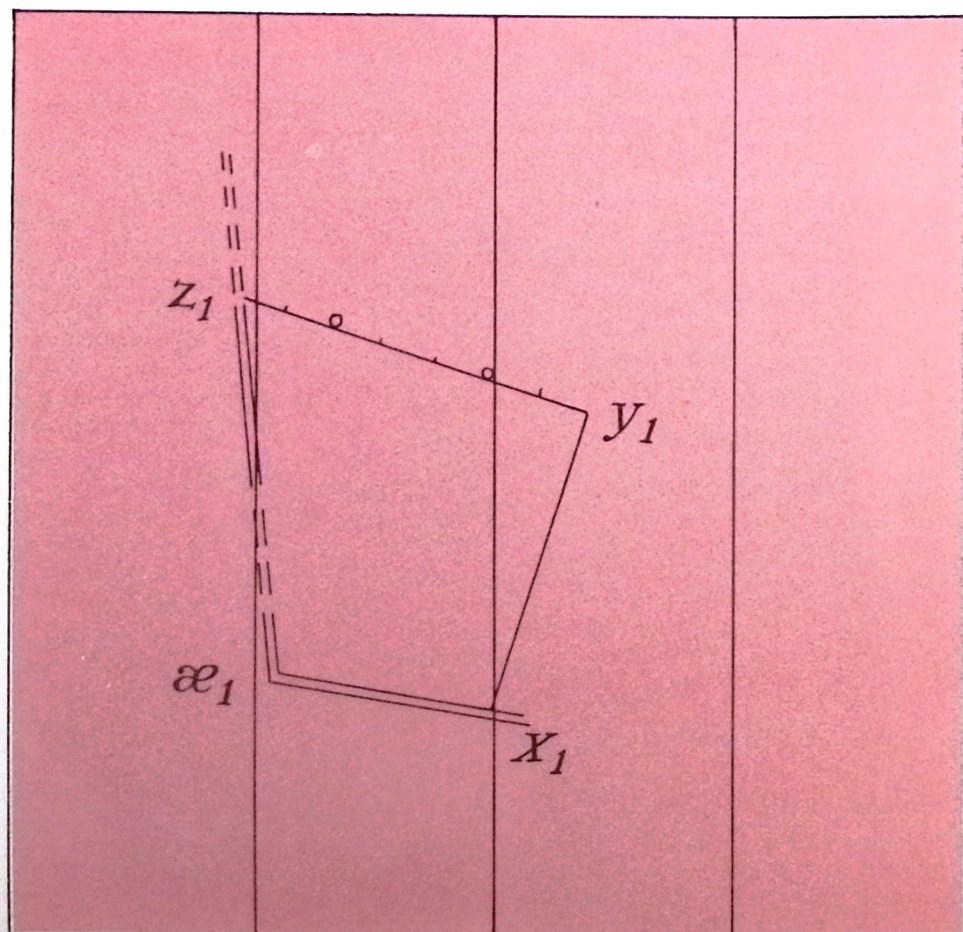
Og så var det *kortforstørrelsen*.

Her er et lille udsnit af et MB og en skitse, der er netop 4 gange så stor på hver led – vi forstørrelser fra 1:20.00 til 1:5000.

Vi vælger et udgangspunkt x og afsætter

1:5000

det på skitsen 4 gange afstanden fra nederste og fra den vestlige kant = xl. Så tager vi retningen fx. langs det nordgående dige og bestemmer kortvinklen til pkt. y (16/17) og tegner retningen på skitsen. Stil kompasset på 16/17 – meridian parallel med meridian – og tegn en fin streg langs linealens kant, som lige berører xl. Mål afstanden x – y og afsæt xl – yl 4 gange så stor. Med y som udgangspunkt bestemmer vi nu kortvinklen langs det NV-lig-gående dige til pkt. z (288/320) og afsæt retningen på skitsen; afstanden 4 gange, og vi har pkt. zl. Nu går vi sydpå langs vejen til Femvejen (174/193) og afsætter æl, og så går vi til sidst øst på ad vejen (99/110) og ser, om vi rammer vort udgangspkt. og det gør vi fint – afstanden også. Sådan fortsætter vi til alt, det, vi har brug for er indtegnet på skitsen – så rentegnes den og signaturer og navne sættes på.

Efter diktat

2. *Tegning efter diktat* – eller som her manuskript; her får I en af mine bedste at prøve kræfter på:

Tegn en skitse i målestoksforholdet 1:4000.

Fra papirets SVlige hjørne udgår en sognevej mod NNØ 120 m, bøjer her mod NØ 100 m på dette sted deler den sig i en vejgaffel, den ene retning er stik N, den anden er lige frem efter næsen, hvls man går den kl. 16,30 og har solen i ryggen; følg den retning 200 m her ligger en vindmølle på vejens sydside. Midt på vejens NØlige strækning afgår et gammels stendige mod NV 125 m danner her et digesammenstød med en jordvold, der går 40 m mod SV og ca. 150 m mod NØ. Det areal, som begrænses af diget, jordvolden og vejen er dækket af ganske unge birke-træer. Vejen langs skovbrynet skæres 260 m N for vejgaffelen af en jernbane, der på

vejens vestside går 100 m i retning 249/265 og derefter 100 m mod 229/254. På vejens Øside har jernbanen flg. retninger og afstande: 60 m 57/63, 90 m 92/102, 120 m 112/124, 80 m 96/106, 90 m 80/88, og 160 m 63/69. Der, hvor jernbanen skærer vejen, går den i gennemskæring ca. 50 m på begge sider af vejen, som fortsætter 120 m stik N. Ca. 100 m NV for viadukten ligger en langdysse. Vi vender tilbage til vejgaffelen og følger vejen til højre i den opgivne retning. Efter 60 m passerer vi en km-sten med tallet 25,4, og på samme sted afgår en markvej mod 164/182 ned til en trelænget gård, der er bygget sådan, at vinduerne i hovedlængen får sol ved middagstid og med et have- og gårdsareal på ca. 6000 m² og længste udstrækning V – Ø. I vej-T's Ølige hjørne ligger et husmandssted. Ved vindmøllen afgår et gærde med syrenbuske og brombærkrat mod 343/381 op til jernbanen. Klokken er nu 18, og vi har igen solen lige i ryggen, og denne retning holder vejen, indtil 60 m efter at vi har passeret 25,8 stenen, her drejer den mod 114/126 100 m. Vejstrækningen mellem 25,6 og 25,8 ligger højere end det omgivne land, og herfra ser man i sydlig retning et moseterræn på ca. 2½ tdr. land, hvor nogle mænd går og skærer tørv; en lille pige løber og leger ved siden af, vi kan lige skelne hendes blå kjole med store lommer i nederdelen. 20 m Ø for 25,8 stenen skærer vejen en å på 10 m's bredde, denne bugter sig gennem terrænet i retning mod den blege halvmåne i 1. kvarter, som vi får øje på på himlen. Åen udspringer som en ganske lille bæk 415 m i retning 63/69 fra vindmøllen.

Hvor langt er gærdet med syrenbuske?

Hvor stort er arealet med birketræer?

Prøv engang

Nu tager vi en lille time i regulær kortlæsning.

Find punktet, der ligger

1. 180 m i retning 51/56 for B i Billeskov.
2. 420 m i retning 296/328 for S i Stubberup.
3. 360 m i retning 180/201 for L i Hjærup Lund.

Find „fugleflugtsafstanden“ mellem

4. 10 km-stenen i Stubberup og Tingsted Høj.
5. Toftebakke og vej-T, der ligger 140 m S for N i Rende Bjerg Skov.
6. 11 km-stenen og det nordligste siv i Søen.

Find retning (altså bestem kortvinklen) og afstand fra

7. sydligste pkt. i Tagemose Gd.'s have til digeknæk, der ligger 400 m N for e i Smedie.
8. pkt. 31,4 ved Stubberup til vejgaffel, der ligger 220 m SØ for e i Kohave.
9. træ ved sydligste pkt. af skrænt, der ligger 300 m NØ for p i Hjærup til skovvinkel, der ligger 60 m V for H i Hjæruplund.

Alt dette skulle være kendt, og nu kommer der noget nyt: vi har en ståplads på kortet, og vi vil finde ud af, hvor vi kommer hen, hvis vi bevæger os fx. 125 m i retn. 225/250.

Vi kalder vor ståplads for x og indstiller kompasset på 225/250, lægger kompasset på kortet med linealen ved x, og nu drejer vi hele kompasset rundt (ikke kompasset, for vi har jo lige indstillet det) til kompassets N er lig kortets N. Nøjagtigheden efteres, og nu viser linealens kant i marchpilens retning netop den linie, hvor den søgte terrængenstand må ligge; hvis I måtte kunne I tegne en streg, men det må I ikke, for

det er ødelæggende for et kort at komme i nærheden af blyant og viskelæder; læg i stedet for en lang centimeterlineal langs kompassets lineal og mål så den opgivne afstand her 125 m ud af linealen fra x, og vi finder den ønskede terrængenstand – håber vi da. Vi prøver.

Find terrængenstanden, der ligger

10. 1960 m i retning 336/373 fra vej-T, der ligger 170 m ca. SSV for B i Billeskov.
11. 750 m i retning 205/227 fra sydligste pkt. af gennemskæring, der ligger 620 m ca. NØ for e i Fælleseje.

12. 1620 m i retning 133/147 fra vejkryds ved Søholm.

Afstanden skal beregnes fra det nærmeste pkt. af bogstav eller terrængenstand.

Find arealet

En sidste svær ting, før vi forlader „skrivebordet“:

Beregn arealet af den femkant, der dannes, når flg. 5 koteprækker forbindes med rette linier:

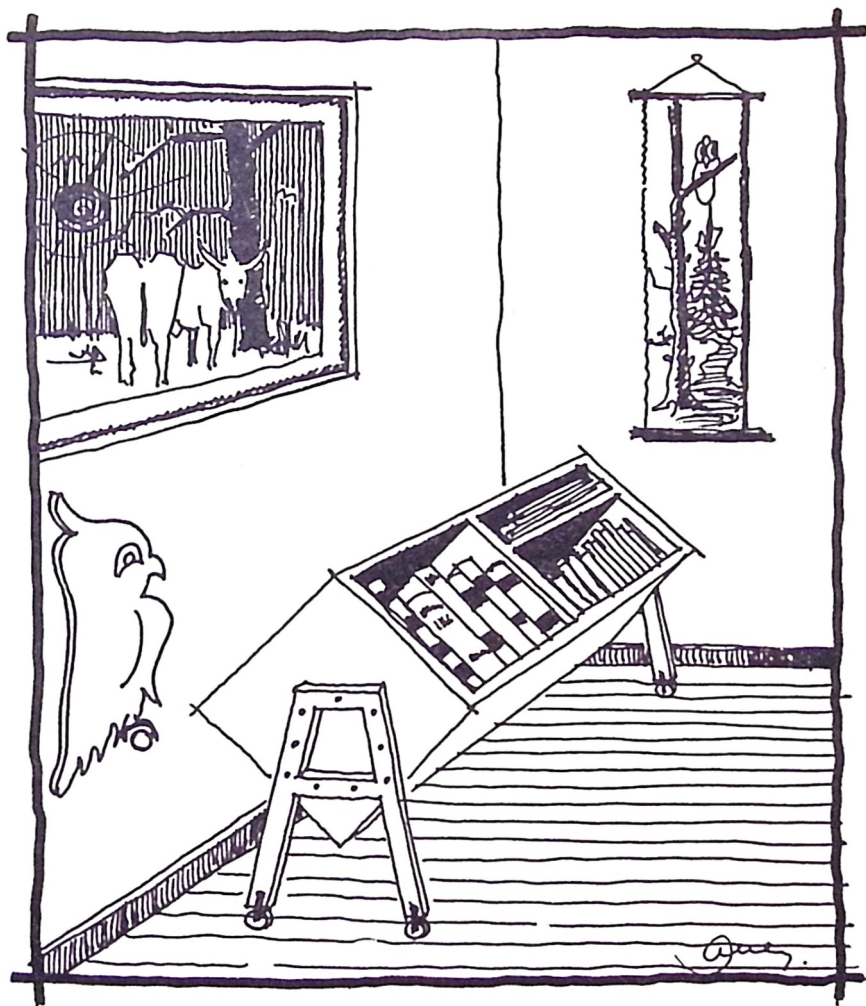
pkt. 29,8 V for Stubberup
pkt. 39,2 ved Hjærup
43,5 ved Østerlund
pkt. 47,8 ved Hjærup Gd.
pkt. 40,1 SV for Billeskov.

Så skulle vi være klar til alt det uden-dørs:

Kort- og terrænfæste
Tegne, skitse efter terræn
Kompassgang m. m.

det må komme en anden gang sammen med løsningerne på de her stillede opgaver.

Løyer.

Bog- og arbejds-skab

Skabet har været patruljen til stor hjælp og gavn under patruljemøderne. Der er nemlig hjul under benene på skabet, og patruljeføreren kan således have det ved siden af sig under mødet.

Det blev i sin tid lavet af 16 mm møbelplade, og med skillerum fordelt efter de bøger og materialer, som patruljen har. Benene blev udført af $\frac{3}{4}$ " $\times$ 2" lister og

blev med fine messingskruer fastgjort til selve bogkassen.

Har I lyst, kan der sættes låg med lås på. Benene, der er af fyrretræ, blev lakeret, og selve kassen blev malet i patruljens farve.

Ikke mindst en patrulje har brug for at holde orden i sine sager.

Vi fremstiller en seniorgonk

Kære Seniorspejdere!

Savner I én, der tålmodigt vil lytte til alle Jeres sorger og bekymringer, én der aldrig svarer jer igen, én der stiltiende vil give jer ret i alt, én der aldrig slår igen, én der aldrig bliver sur. Kort sagt en ven for livet, en Seniorgonk! Her har I opskriften:

Kroppen (der strikkes 3 ens stykker): Slå 6 m op. På de 5 første pinde tages der 1 m ud i begge sider af hver p. Derefter tages der 1 m ud i begyndelsen af hver p, til der er 22 m, så tages der 1 m ud i begge sider af hver 3. p, til der er 36 m. Strik 40 p lige op, derefter tages der 1 m ind i begge sider af hver 3. p, til der er 22 m, strik så 2 p, og tag 1 m ind i begyndelsen af hver p, til der er 16 m, så tages der 1 m ind i begge sider af hver p, til der er 6 m. Luk af. De tre stykker sys sammen, og kroppen stoppes fast med kapok eller vat, inden åbningen foroven trækkes sammen.

Armene (der strikkes 1 stykke til hver arm): Slå 15 m op og strik 20 p. Luk af. Sy sømmen og stop med kapok.

Hænderne (der strikkes 2 ens stykker til hver hånd): Slå 6 m op og strik 5 p, tag derefter 1 m ud i begge sider af hver p, til der er 18 m. Strik 3 p, luk af for 5 p over de resterende 8 m. Næste p: Strik 4 m, vend og strik 10 p over disse m. Luk af. Strik 8 p over de resterende 4 m og luk af. Sy stykkerne sammen 2 og 2, og stop dem med kapok, inden de sys fast på armene.

Fødderne (der strikkes 2 ens stykker til hver fod): Slå 2 m op. På de første 3 p tages der 1 m ud i begge sider af hver p, derefter tages der 1 m ud i begge sider af hver 6. p, til der er 12 m. Strik 5 p. Næste p: strik 3 m, vend og strik 3 p over disse 3 m, tag 1 m ud i begyndelsen af de 2 næste p, slut af. Gentag fra 3 gange, så er alle m brugt, og der er 4 tæer på foden. Sy stykkerne sammen 2 og 2, og stop dem med kapok, inden de sys på kroppen.

Øjne, næse og mund klippes i filt og sys på. Der klippes 2 stk. til næsen, stykkerne sys sammen, og der stoppes lidt kapok ind, inden de sting sys.

Håret laves af uldgarn, der sys fast med stikkesting eller med kædesting, hvis der skal være skildning i frisuren. Beatlesfrisure klares med at sy en dusk fast i toppen.

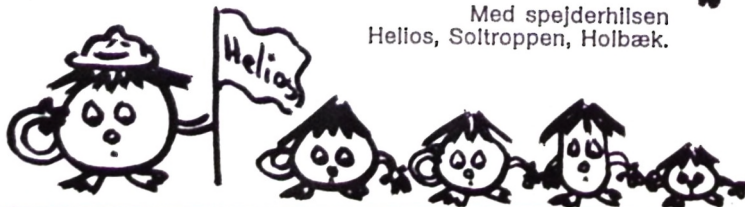
Vil I have gonken stor eller lille, skal I blot variere pindenes og garnets tykkelse. Ved at strikke med to farver kan I lave bukser til gonken, men I kan også sy en nederdel til den.

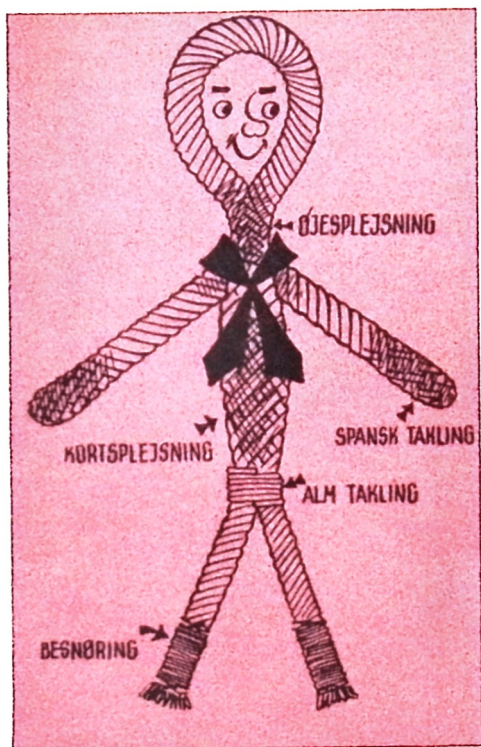
GOD FORNØJELSE!

God fornøjelse!

Med spejderhilsen
Helios, Soltroppen, Holbæk.

TAKLE THORVALD GÅR IGEN

Takle Thorvald er ikke alene skæg, men også en god idé for dem, der kan lide at sysle med tovværk.

Nogen af jer kender ham måske allerede, men meget kunne tyde på, at der var flere iblandt, som godt vil stifte bekendtskab med ham.

Lav ham af 3-slået tovværk.

Måske den første „kopi“ af ham ikke bliver så vellykket, men prøv igen og snart får du en sjov fætter at se på. Der er for øvrigt ingen, der siger, at Takle Thorvald bare han laves som en „han“. – En af hans efterkommere kan jo godt være en „hun“.

Prøv en gang – og du har en god gave, næste gang, du får brug for en sådan. Den er sikker på at gøre lykke.

9-10-klasserne

Fra den skuffede Merete i København har jeg fået et brev, som jeg – til trods for, at det har noget af anonymitetens skær over sig – er glad for. Merete skriver i brevet, at hun og flere med hende har været meget kede af i sidste og forrige nummer at se overskrifter som „2.-3. real og I-II G“ i forbindelse med omtale af Spejderskolens virksomhed og „Udenlandsfarterne“ i oktober-ferien.

„Hvis 9.-10. klasserne ikke bliver nævnt i bladet på lige fod med 2.-3. real, bliver der klasseforskelle, og det er vel ikke det, vi skal opnå,“ skriver Merete, og tilføjer, at flere 9. klassepiger har ønsket at komme på „udenlandsfart“, men ikke turdet melde sig.

Nej, Merete, det er det ikke, og det er godt, du tager sagen op, så vi kan få fuldt lys på. 8., 9. og 10. klassers elever har naturligvis samme muligheder for optagelse på Spejderskolen og deltagelse i udenlandsfarter, som elever i de andre klasser. Og det gælder i alt, hvad korpset tilbyder og laver for os. Jeg kan godt se, at det kan virke generende, at kun enkelte klasser nævnes, men der ligger absolut ikke nogen form for diskriminering deri. Kun et forsøg på at slå fast allerede i rubrikken, hvilke aldersgrupper, der specielt kan have glæde af tilbudene. Der står 9.-10. klasserne jo lige med 2.-3. real.

Ansaret for overskrifterne bærer jeg helt og måtte det tjene til min undskyldning, at jeg er så gammel og forbenet, at der i min skoletid ikke (desværre, for man kan godt blive lidt misundelig på alle jer, der går i skole i dag og har så fine undervisningsmuligheder) var 8., 9. og 10. klasser.

Red.

»Småtterier«

Meningen var god nok . .

Den unge prinsesse fik en rose af prinsen, som hun senere pressede . . .

Efter at vi har fået kunstfrosne indendørsbaner kan man løbe på skøjter allerede i september samtidig med at man tager sig en dukkert i søen . . .

En brandsprøjte var kørt fast ved vejen, som jeg med et rask greb rykkede til mig . .

En lille Idé.

Savner I ideer til den julebazar, jeres trop måske skal lave? Her er en, der måske kan bruges. En kakkelpåmales, med fiks skriveskrift, en god opskrift. Den kan eventuelt dekoreres med et enkelt lille pyntemotiv. Det kræver ikke store færdigheder i porcelænsmaling, og det er tillige hurtigt, billigt og festligt.

– Begavede mennesker vokser ikke på træerne!

– Der er vel ingen mennesker, som vokser på træer.

– Nej, netop derfor!

☆

„Jeg har ikke tid til at tale med dig nu“, sagde den fredselkende far til sit håbefulde afkom. „Gå ud og spørg mor“.

„Nej, så meget behøver jeg ikke at få at vide!“

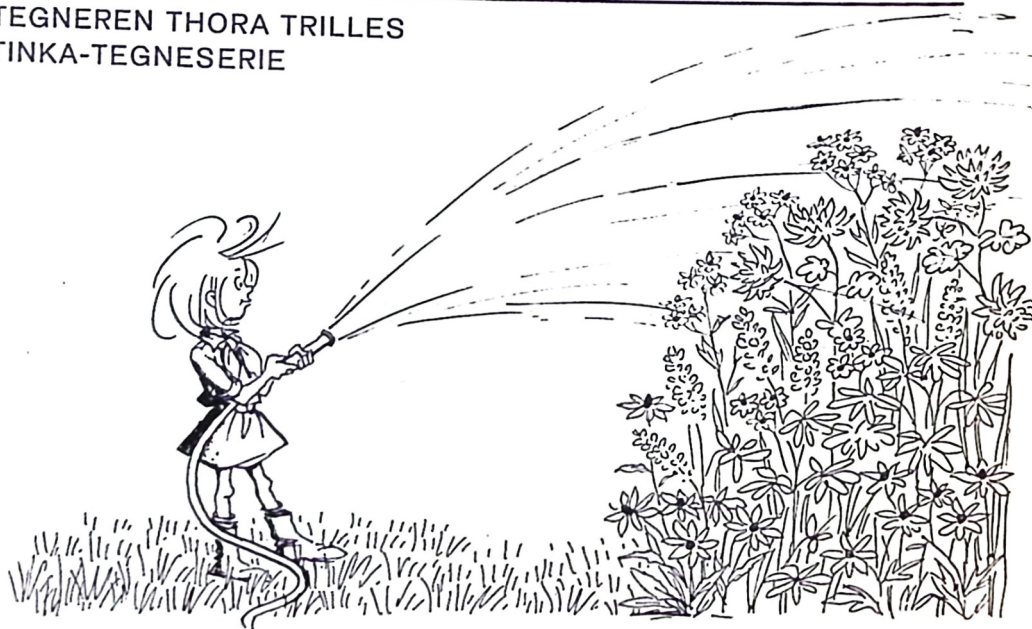
☆

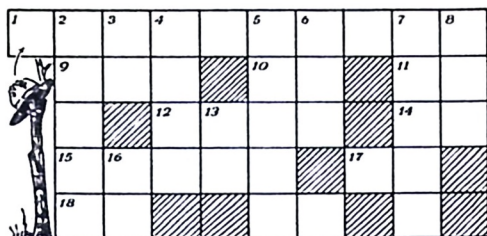
En tigger stod på et gadehjørne og holdt en hat frem i hver hånd. En dame standede og spurgte, hvad meningen var med to hatte.

Tigteren smilte og sagde.

– Forretningen går så godt, at jeg har måttet åbne en filial . . .

TEGNEREN THORA TRILLES
TINKA-TEGNERIER

Fugl af to bogskaller sat sammen med en klat lim. Hvid maling til øjne. Hænges i nylonsnor.

Vandret

- 9: pigenavn
10: ly
11: stilhed
12: endog
14: målforkortelse
15: laste
17: ikke
18: træ
19: 3 x 3

Lodret

- 2: tablet
3: bekræftelse
4: musæk
5: spejderchefen
7: spejderchefen
6: rovdyr
8: befordringsmiddel
13: kort
16: lægger hønen

Løsningen kan indsendes til Pigespejder-
nes redaktion inden den 1. nov. Bog-præ-
mie.

23 kg nået

Det går langsomt men sikkert den rig-
tige vej for årets frimærkehøst. Mængden
af indkomne frimærker steg med godt 2 kg
på de sidste to måneder – til godt 23 kg.

Men det går altfor langsomt, hvis vi skal
nå 10 kg inden året er omme.

Er DU begyndt at klippe. Det er dig vi
venter på.

Tænk – jeg troede virkelig ikke det blev regnvejrl dag.

Orkesterledermøde

Som det er lovet en del orkesttermennesker, afholdes der orkesterledermøde i Aarhus den 4.-5. november. Alle – også ikke spejdere – der leder orkestre hos D.D.P. er velkomne.

Formålet med denne week-end er samordning af orkesterarbejdet, således at alle orkestre arbejder henimod samme mål: ens spilleteknik, fællesrepertoire, nodelære, evolering, uddannelse af instruktører m.m. Desuden skal vi drøfte muligheden for afholdelse af orkesterstævne i 1968.

Det vil sikkert også være nyttigt og udbytterigt at være sammen med mennesker, hos hvem man kan hente nye impulser og inspiration til det daglige orkesterarbejde.

TILMELDelse INDEN 25. OKTOBER MED BETALING KR. 10,-, til Ebba Hartmann, Vilh. Becksvej 77a, Aarhus C.

1968 JULIETTE LOW SESSION OUR CHALET

Der er kommet invitation til Danmark til at sende to repræsentanter (16, 17 eller 18 år) til Our Chalet i tiden **16. juli-6. august 1968**, til Juliette Low Session.

Juliette Low Session er en international samling og konference. Formålet er at samle 16-18 årige pigespejdere fra forskellige lande, og give dem mulighed for at lære hinanden at kende. Deltagerne vil komme til at drøfte meningen med spejderlov og løfte og opleve og uddybe forståelsen af kulturen i den del af verden, hvor konferencen afholdes og desuden drøfte forholdene i deres egne lande og diskutere, hvordan de som ansvarlige unge medborgere kan gøre en indsats.

Indbydelsen dækker: rejsen fra Danmark til Our Chalet, Adelboden, Schweiz retur, opholdet på Our Chalet samt syge- og ulykkesforsikring på hele turen (indtil 500 dollars).

Deltagerne skal selv betale: alle udgifter til pas, lægeundersøgelse og andre nødvendige rejseforberedelser samt alle personlige udgifter og lommepenge.

NB! Der vil ikke blive lejlighed til at besøge private venner eller familie under op-

holdet i Schweiz, da alle rejser arrangeres under ét, og deltagerne må følge de lagte planer.

For at komme i betragtning til denne indbydelse, må ansøgere opfylde følgende betingelser:

1. være fyldt 16 år inden 1. juli 1968, men ikke være fyldt 19 år inden 1. september 1968.
2. være aktiv spejder.
3. være i besiddelse af et godt helbred (lægeerklæring kræves) og villig til at lade sig vaccinere mod kopper, stivkrampe, polio og tyfus.
4. kunne læse, forstå og tale engelsk så godt, at du uden vanskelighed kan tage del i samtaler og diskussioner og udtrykke deres meninger klart.
5. være villige til at udføre de opgaver, der måtte blive pålagt.
6. være indstillet på at fortsætte som spejder i mindst 2 år og være parat til at fortælle om sine oplevelser og erfaringer på turen.
7. være villige til at besvare skriftlige opgaver, til at give møde til en personlig samtale samt til at deltage i en udtagesweek-end, og til selv at betale de dermed forbundne udgifter.

Ansøgningsskema rekvireres hos Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense, og indsendes til samme adresse og med anbefaling fra fører og divisionschef **inden 1. november.**

Hallo alle blåmejser

Kløver fortæller

Nu vil jeg allerførst fortælle, hvordan det gik til, at jeg blev blåmejs. Det var altså Dims, min sidekammerat i skolen og bedsteveninde, der en dag kom og fortalte, at nu var hun blevet skrevet op til at gå til spejder. Der var en eller anden dame, som havde fortalt hendes mor, at hendes pige gik til spejder, og at det var noget så morsomt og godt, at jeg ved ikke hvad. Så besluttede jeg naturligvis omgående, at jeg også ville gå til spejder, og at det sikkert var nemmest først at få lov af mor.

Men tænk engang, jeg behøvede slet ikke at plage. Hun sagde ja med det samme, og far havde heller ikke noget at indvende. Han har nemlig selv

engang været i en patrulje, hvor de var så skrappe, at de klarede alle andre patruljer, som de bare kom i nærheden af, og det måtte vi så høre på meget længe. Og man kan lære en masse! Både om hvordan man altid skal rydde op efter sig hjemme, og om at være sød ved andre og ikke drille lillebror, og så syntes jeg slet ikke, at det lød så spændende mere, men mor ringede til Dims' mor og fik telefonnummeret på spejderdamen, og hun sagde, at jeg først skulle være otte år, og at der heller ikke var plads i flokken før efter sommerferien, men nu var jeg skrevet op og ville få nærmere besked.

Så blev jeg otte år, og vi fik sommerferie, og Dims og jeg så ikke hinanden i hele ferien. Ih, hvor var det sjovt at mødes igen, og nu er vi store og går i 2. klasse. Tænk engang, så da mor sad

Kære blåmejs!

I har nu fået jeres egne sider her i Pigespejderne, og så håber jeg, at I også vil være med til at bestemme, hvad der skal stå på dem. Har I nogle gode ideer, så skriv et lille brev derom.

Vi vil gerne høre jer fortælle om jeres dyr, hvad I laver af sjove ting, oplevelser fra jeres blåmejsflokk, se fotografier og tegninger, eller hvad I nu ellers kan finde på. Jeg er sikker på, at I har mange ting at fortælle. Med blåmejsenhilsen fra Nord.

Adressen er:

„Hallo alle blåmejs“, Karen Nordström, Kollerødvej 54, Allerød.

og hjalp mig med at binde de nye skolebøger ind, ringede det på døren, og så var det spejderdamen, som stod udenfor. Hun kom ind og sagde goddag, og at hun hed Gutte, og hun havde nogle papirer med, som mor og far skulle se på, og der var også ét, hvor jeg skulle skrive navn på, og hvor jeg lover at komme til alle møderne. Hun spurgte mig, og jeg stadig gerne ville være blåmejse, og så sagde jeg, at hvis Dims skulle gå til spejder, så ville jeg også. Så lo hun noget så pænt og sagde, at det at være spejder ikke var noget, som man gik til, men noget som man altid er, men det ville jeg forstå efterhånden. Så snakkede hun og mor om uniform og en hel masse, og jeg skulle møde om 14 dage, men jeg måtte ikke komme i uniform.

Næste dag i skolen fortalte Dims, at spejderdamen også havde været hos hende, og heller ikke hos Dims havde hun talt noget om at rydde op og sådan noget. Vi snakkede meget om, hvordan det mon var at komme til blåmejssemøde, og vi var ærligt talt efterhånden meget spændte.

Endelig kom dagen, og Dims, som kun bor et par huse fra mig, kom tidligt ind til mig, så vi kunne følges. Pludselig kom der to piger, som jeg godt ved går i 3. klasse, og sagde, at

de skulle hente os, og de var slet ikke vigtige, selv om de var et år ældre og ellers hører til dem, som ikke snakker med os i skolen. De havde uniform på og så meget smarte ud, og de sagde, at man havde det noget så skægt, og at Gutte var noget så mægtig og slet ikke dum at tale med som andre voksne.

Jeg var lige ved at have lidt mavekneb, da jeg så de mange piger, men de sagde: „Dav“, og det viste sig, at mange af dem kendte jeg i forvejen. Gutte ønskede os velkommen, og så skulle vi ind i noget, der hed kuld, for nu var vi blåmejsere, og hun var vores fuglemor, og fugle har altid deres unger i kuld. Foreløbig var vi slet ikke ruget ud endnu, men lå inde i æggene, og det grinede vi af. Så var det pludseligt ikke sjovt mere, for Dims og jeg skulle i hvert sit kuld. „Jeg vil være sammen med Dims,“ sagde jeg, men Gutte sagde, at når vi kunne være sammen i al den tid, hvor vi ikke var til møde, så kunne vi nok holde ud at være fra hinanden i et par timer, og at det var godt at have flere kammerater. Jeg blev lidt sur, men ville ikke sige noget, og Dims sagde heller ikke noget. Så fortalte Gutte en hel masse om at være blåmejse, og om blåmejseloven. Alle spejdere hører sammen i en stor familie og siger: Du og hilser med venstre hånd, og så skulle vi i skoven, og prøve at finde forskellige ting til en udstilling på vore borde.

Det var skægt. Vi måtte gå i en halv time, lige hvor vi ville, men kuldet skulle holde sammen. Jeg har tit været i skoven, men jeg har aldrig før set så mange sjove ting, og sikken dog en masse de andre vidste. Vi fandt blade med galæbler på. Tænk, der ligger en lille larve inde i midten, hvis man piller dem i stykker, men det må man ikke, for man skal være god mod dyr,

og det gælder åbenbart også larver. Så fandt vi noget, som vi mente, var et stort hvidt fugleæg. Det lugtede fælt, og Gutte fortalte senere, at det var en stinksvamp og ikke noget æg. Pludselig kom vi til en hel masse kløvere, og jeg skyndte mig at sige, at jeg ville prøve at finde et firkløver til vor udstilling, men så grinede de allesammen og sagde, at så kunne jeg lede længe, for det var ikke kløvere, men skovsyrer. Så kaldte de mig for kløver, og de sagde det på sådan en sjov måde, at jeg næsten ikke blev fløv.

Vor udstilling blev fin, men vi kunne ikke hamle op med grønt kuld, hvor Dims er, for de havde fundet en

død mus. Det kunne hun slet ikke glemme igen, og selv vores lærerinde hende i skolen fortalte hun det til næste dag.

Nu har jeg været til så mange møder, at jeg er kommet ud af ægget, og må gå i uniform, og ih altså, hvor har vi det sjovt, men det skal jeg fortælle mere om en anden gang. Og de store blåmejser fra 3. klasse siger „dav“ både til Dims og mig, når vi møder dem, – og det er vel nok en dejlig fornemmelse.

Efterårsdag i skoven.

Til en regnvejrsdag.

Hvis du en regnvejrsdag sidder og ikke rigtigt ved, hvad du skal finde på, så prøv at lave dit eget modellervoks, men husk først at spørge om lov.

Du skal bruge:

To kopper hvedemel, to kopper groft salt og én kop vand.

Disse mål må nøje overholdes, men det er ligegyldigt om koppen er stor eller lille, blot du bruger den samme kop til at måle med. Det hele kommes i en skål og æltes godt igennem, og så er det færdigt til brug. Du kan forme mange forskellige ting af dette modellervoks, og når de er tørre, kan du male dem. Hvis du laver dyr eller mennesker, er det bedst at putte en tændstik ind i benene.

God fornøjelse.

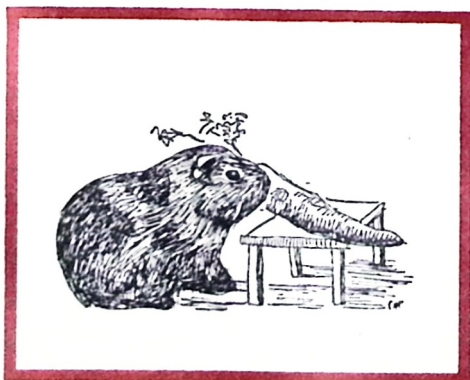
Grupperarbejde er sjovt.

Kære Nord -

Jeg har et marsvin, der hedder Svipper, som jeg fik juleaften. Jeg har Svipper i en kasse, og jeg skifter hos den hver morgen, og når jeg kommer hjem fra skole og om aftenen, så den altid har det rent og pænt. Om morgenen ligger jeg med den i sengen og hygger mig med den. Om eftermiddagen tager jeg den med ud på græsplænen, og så spiser den græs. Den spiser også kraftfoder, salat, gulerødder, æbler og hø. Den er så tam, at den kommer, når jeg kalder på den, og nogle gange kalder den på mig, når den er sulten, og vil have en gulerod. Jeg har lært den at sidde til bords ved et lille dukkebord. Der sidder den og spiser så pænt og har det dejligt. Min lillebror er også glad for Svipper, og når jeg sover hos min veninde Mette, passer han den, og han vil også gerne tage den op af kassen, når jeg er i skole, selv om han ikke må. Vi har nemlig også en stor hund, og den kunne måske finde på at spise Svipper.

Venlig hilsen fra

Jette, 2. Palnatoke flok, Allerød.

Månedens kuldkonkurrence.

Jeg er et træ, som kan blive meget gammel. Ja, man regner med, at den ældste af min familie er ca. 1800 år gammel, og dermed det ældste levende væsen i Danmark. Som ung har jeg en helt glat og blank bark, men med alderen bliver den grov og meget furet.

I gamle dage drev bønderne deres svin ud i skoven om efteråret, så de kunne leve af mine frugter, men dengang var jeg også mere almindelig som skovtræ.

Kan du gætte, hvem jeg er? Så gå ud i efterårsskoven eller en park og prøv om du kan finde mig. Tag det allerstørste og det allermindste blad og klæb det op på et stykke karton, lav også en tegning af frugten og skriv, hvad den kaldes.

Bagpå skrives navn på kuld, flok og flokførerens adresse.

Brevet sendes til

„Hallo alle blåmejser“, Karen Nordström, Kollerødvej 51, Allerød.

De tre pæneste besvarelser præmieres med håndbogen: „Træer og buske i skov og hegn. Den er god at have med i skoven.

KLØVERARBEJDET

Arbejder du med „kunstner“? - så er en

COLLAGE

måske noget for dig

Ordet COLLAGE (udtales kolla.sj) er fransk og betyder klistring. En collage er et billede fremstillet af sammenklistret papir, tøj, læder, træ m. m.

Det kan være en meget morsom puslespilagtig leg at lave en collage, for som med et puslespil skal man prøve sig frem med de større og mindre stykker, en collage sættes sammen af.

Man kan f. eks. begynde med en blækklat og klistre kulørte papir- eller tøjstumper uden om, eller man kan lave collager af ting, man finder på stranden. Man kan lave collager af fjer, metal, frø, stjernemakaroni, sugerør, planter, bark og grene, og man kan blande tingene.

Men det er ikke helt ligemeget, hvordan stumperne stilles sammen. Man skal helst ikke klistre med det samme, men lægge stykkerne op på underlaget, flytte rundt, skubbe lidt op eller ned, vende, dreje, indtil man synes, at nu kan det ikke blive bedre. Så skal man prøve at se på billedet på nogle meters afstand, og hvis man stadig synes, at det er, som det skal være, så klistrer man stykkerne fast.

En collage kan have et bestemt motiv som udgangspunkt, men det kan lige så godt være et mønster, en geometrisk opbygning af spektrets farver. Der er næsten ingen grænser for collagens muligheder, og det morsomste er næsten at vende og dreje stumperne og slumpe sig til et uventet resultat.

I virkeligheden har man daglig collager for øje uden egentlig at tænke over det. En vinduesudstilling er en collage, et omslag til en gramfonoplade kan have en collage som motiv, forsiden af Pigespejderne i 1966 så collageagtig ud, plakater kan være gen-

Fortsættes bagsiden

Hist og her

KLIP FRA IND- OG UDLAND

Forbindelsen Rødby-Femern er nu ikke længere en færgeforbindelse. Det er også en spejderforbindelse. Rødby-spejderne har nemlig inviteret spejderne fra Rødbys vennskabsby Burg på besøg i Rødby. Det blev en oplevelsesrig dag for de 30 tyske gæster, og man er begyndt at snakke om et genvisit for Rødby-spejderne i Burg...

18 spejdere i alderen mellem 25 og 50 år har gennemgået korpsets fornemste træning, Treklovertræningen, som i år holdtes på Rødbjerggård.

Hvis alle kommunalbestyrelser i Danmark var lige så flinke som kommunalbestyrelserne i Nørresundby og Sundby-Hvorup kommuner, var det ingen sag. De to kommunalbestyrelser har nemlig hver skænket 2500 kr. til Ane Dams Trop til en ny hytte i Hammer Bakker.

Tonder-spejderne har haft en dejlig lejr i England, efterfulgt af et ophold i private hjem i Elkley.

Jægergården var ramme om en britisk-nordisk førerlejr med 29 deltagere fra England, Finland og Danmark. Lejren var dels en træningslejr, dels en lejr med mange gode arrangementer, foredrag m. v.

35 franske pigespejdere har været på Troldhøj. Spejderne kom fra Toulouse. De har senere besøgt Assenbæk Mølle, Fanø, Thisted og Odense.

13 Holte-spejdere har været på en stor international lejr i Skutviken ved Ekenäs i Finland.

En norsk træhytte på en grund ved Bjørn Andersensvej er 2. Birkerød Trops drøm. Det ventes at drømmen meget snart bliver virkelighed.

Fire danske pigespejdere er rejst til Canada for at komme i de canadiske spejderes jubilæumslejr på Morrison Island. Senere skal spejderne bo ti dage i Montreal.

– Patruljen Sirius fra 1. Soltrop i Holbæk vandt Vejrhøj divisionens turnering ved Bromme. Turnering fandt sted i en week-end-lejr, der i alle måder forløb vel.

Ved divisionsturneringen i Lolland Øst-divisionen ved Berritzgård besatte Prinsesse Margrethe Trop, Sakskøbing, pladsen som bedste trop, og patruljen Viberne fra samme trop blev bedste patrulje. I øvrigt vandtes turn-out af patruljen Lærken fra den nystartede Monica Wichfelt trop i Bandholm-Stokkemærke.

– Gadedørsnøglerne til en lejlighed i Slagelse har været en tur over Nairobi i Kenya. Nøglerne har nemlig gjort turen med det tøj, som pigespejderne i Vestsjællands distrikt sendte til Kenya, hvor tøjet i øvrigt blev modtaget med stor glæde. 40 forskellige institutioner har fået deres del af tøjet – og nøglerne med tilhørende vindjakke er returneret til Slagelse.

– Den årlige bålfeest på Bellahøj i København blev også i år en fin optakt til spejderåret. Overskuddet fra festen går til pigespejdernes ejendom Vatelunden.

– Elverhøj trop i St. Heddinge opnåede førstepladsen i Tryggevejle divisions turnering ved Lellinge. Patruljen Lynet, der blev nr. 1, opnåede 294 p. af 295 mulige!

– Et udvalg, bestående af medlemmer fra alle fire korps skal nu drøfte, om vi skal have en ny ordlyd i spejderlov og spejderløfte. Beslutningen blev truffet ved et topmøde mellem repræsentanter for alle fire korps og Sct. Georgsgildet en week-end sidst i august på Nyborg Strand.

– 4000 unge fra de forskellige ungdomskorps i Århus har også i år markeret sæsonens begyndelse ved en fest i Botanisk Have i Århus.

1927 - 1. november - 1967

I anledning af depotets 40 års jubilæum indbydes alle
DANMARKS GLADE BLÅ til en

TEGNEKONKURRENCE

På jubilæumsdagen og i ugen derefter pynter vi depotet (og helst også resten af Pigespejderhuset) med tegningerne. Kom ind og se dem! På selve dagen serveres forfriskninger. De nærmere betingelser for tegnekonkurrencen er følgende:

Alle medlemmer af Det Danske Pigespejderkorps kan deltage, dog undtaget ansatte på depot og korpskontorer.

Billederne, som skal vise depotet, som I forestiller jer det – fra butik, kontor eller pakkelokale, det må I selv om – skal være *mindst 20 x 20 cm*. De kan være tegnede, lavet med papirklip eller måske på en helt anden måde. Brug bare jeres fantasi!

Bedømmelseskomiteen består af tegneren Thora Lund (Trille), divisionschef Agnete Carstens og blåmejsefører Inge-Lise Skov Kjærgaard (de to sidstnævnte er medarbejdere på depotet).

De indsendte billeder bliver bedomt i tre grupper: Gruppe 1: 8–10 årige, gruppe 2: 11–15 årige, gruppe 3: 16 år og opefter.

I hver gruppe uddeles flotte *præmier*:

1. præmie 1 sovepose, værdi kr. 100,00
2. præmie 1 silvakompas type 1 med etui, værdi kr. 55,00
3. præmie 1 skuldertaske, værdi kr. 25,00

og som ekstrapremier fordeles ved lodtrækning mellem alle indsenderne: 25 kuglepenne med emblem.

1. 2. og 3. præmierne kan ombyttes med andre varer fra depotet til samme pris. Hvis I ønsker noget andet, skal I skrive det *bag på jeres tegning* sammen med navn, adresse, flok, trop eller gruppe og alder.

Tegningerne skal være depotet i hænde senest 23. oktober 1967.

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Telf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Åbningstider: 9-17,30. fredag 9-19, lørdag 9-13

(gælder ikke depotudsalgene i provinsen)

COLLAGE

Fortsat fra side 29.

givelser af collager (papirklip, kludeklip f. eks.), det man kalder en fotomontage, altså en sammenstilling af forskellige fotografier, er også en art collage.

Synes du, man lige så godt kan tegne eller male sit billede? Ja, naturligvis, men collagen har som sagt den fordel, at man kan flytte rundt på stykkerne, kassere, prø-

ve nye sammenstillinger, nye materialer for til sidst, når billedet er klistret sammen, at opdage, at det skam tager sig bedst ud, når man vender det på hovedet.

Hvis billedet laves i et æskelåg har man samtidig en ramme til det.